

A Pécsi Ítéltábla a dr. Kovács Jenő ügyvéd (fél címe 2) által képviselt **felperes neve címe** felperesnek - a dr. Hadnagy Emese Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve címe** alperes ellen biztosítási szolgáltatás megfizetése iránt indított perében a Kaposvári Törvényszék 2012. június 26. napján kelt 21.P.20.300/2012/6. számú ítélete ellen a felperes által 7. sorszám alatt benyújtott, 8., 9. és 10. sorszám alatt kiegészített fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek tizenöt napon belül 120.650 (százhúszezer-hatszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés elbírálása kapcsán releváns tényállás szerint a felperes 2007. január 31-i kockázatviselési kezdettel a K, A utca 00. számú ingatlanára és az ott található ingóságaira az alperessel kötött betöréses lopás kockázatra is kiterjedő ... Épület-, Lakásbérlemény- és Ingóságbiztosítást. A biztosítás az Épület- és Ingóság Alapbiztosítási Szabályzat (a továbbiakban: Szabályzat) IV.C. fejezete alapján a háztartási ingóságokra terjedt ki, az ugyanitt található meghatározás szerint a be nem épített szokásos (nem kereskedelmi) mennyiségű vagyontárgyakra, amelyek egy átlagos háztartás viteléhez szükségesek, a biztosítottak személyes használatára, fogyasztására szolgálnak és nem tartoznak a külön pontban felsorolt nem biztosított vagyontárgyak közé.

A biztosítás a nemesfémek, gyűjteményhez tartozó bélyegek, érmék, képző- és iparművészeti alkotások, valódi szőrmék, kézi csomózású szőnyegek és antik bútorok alkotta I. vagyoncsoporthoz tartozó ingóságokat illetően 3.700.000 forint, az összes többi, II. vagyoncsoporthoz tartozó ingóságokat illetően 7.654.000 forint biztosítási összegre jött létre.

A Szabályzat III.B.1. pontja kizárta a kockázatvállalás köréből azokat az eseteket, amikor a Betöréses Lopás Záradék 2. számú mellékletében lévő „Minimális

mechanikai védelem" előírásainak valamely követelménye nem valósul meg és a helyiségbe ezen hiányosságokat kihasználva történt a behatolás. A minimális mechanikai védelem követelménye egyebek mellett, hogy a hengerzárat törés ellen védeni kell. A melléklet részét képező biztonságtechnikai előírások szerint a zárbetétek törés elleni védelme akkor megfelelő, ha a hengerzárbetét az ajtó külső oldalán, annak síkjából legfeljebb 1 mm-t áll ki, vagy a zárbetét kiálló részének hosszával megegyező vastagságú henger-zártörés ellen védő eszköz kívülről nem szerelhető módon az ajtólaphoz van rögzítve.

Az alperes kockázatviselése alatt három alkalommal is betörték a biztosított ingatlanba.

2007. április 15. és 2007. május 15. napja közötti időben ismeretlenek a felperesi ingatlan melléképületének ajtaját betörés, befeszítés módszerével kinyitották, és a melléképületből különböző műszaki berendezéseket, szerszámokat, illetve 64 pár olasz cipőt és

68 pár olasz szandált tulajdonítottak el. Utóbbi ingóságokra - lévén kereskedelmi mennyiségűek - az alperes nem térített.

A következő alkalommal **2007. augusztus 12. és 2007. szeptember 2. napja közötti időben hengerzártörés módszerével hatoltak be az ismeretlenül maradt elkövetők a felperesi ingatlanba. A felperes 2007. szeptember 4. napján tett rendőrségi feljelentést, amikor is műszaki cikkek, készpénz és ékszerek eltűnését, eltulajdonítását jelentette be, kitérve arra, hogy a házban mindent felforgattak, emiatt és zaklatottsága miatt a hiányzó tárgyak teljes listáját nem tudja megadni. Feljelentését 2007. szeptember 13. napján és 2007. szeptember 25. napján is kiegészítette, különböző vagyontárgyak, elsősorban ékszerek eltűnésének bejelentésével. Ekkor sem jelentette be azonban annak a XVII. századi gobelinnek az eltulajdonítását, aminek kapcsán utóbb 3.700.000,- forint biztosítási szolgáltatás iránti igényt kívánt érvényesíteni.**

Ezen biztosítási esemény kapcsán az alperes a teljesítést a behatolás módjára és a kellő védettségi szint ebből következtethető hiányára hivatkozással megtagadta.

A harmadik eset **2008. szeptember 15. és 17. közötti időben történt, amikor az egyik ablakot feszítették be.**

A felperes módosított keresetében az első biztosítási eseménnyel kapcsolatban 1.176.000 forint, a második biztosítási eseménnyel kapcsolatban 4.269.000 forint és 1.809 Euro, a harmadik biztosítási eseménnyel kapcsolatban 267.699 forint biztosítási szolgáltatásban, valamint ezen összegek megjelölt kezdőidőponttól járó késedelmi kamataiban kérte marasztalni az alperest.

Az elsőfokú bíróság az alperest a Ptk. 536.§ (1) bekezdésében és 548.§-ában szabályozott vagyonbiztosítási szerződés alapján 339.690 forint biztosítási szolgáltatás és annak az elsőfokú ítéletben írt járulékaik megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította és a felperest kötelezte az alperes részére 200.000 forint perköltség megfizetésére.

A kereset elutasítása a 64 pár olasz cipő és 68 pár olasz szandál kapcsán érvényesített 396.000 forint biztosítási szolgáltatás iránti igényre is kiterjedt, mert ezeket az elsőfokú bíróság is kereskedelmi mennyiségűnek minősítette, kiemelve a

felperes azon előadását, hogy továbbértékesítés céljából vásárolta ezeket a cipőket és szandálokat.

Nem látta teljesíthetőnek az elsőfokú bíróság a XVII. századi gobelinnel összefüggésben támasztott biztosítási szolgáltatás iránti igényt sem. Lehetségesnek találta, hogy a felperes egy meghatározhatatlan értékű gobelin birtokában volt, azonban azt, hogy a gobelin a biztosítási esemény bekövetkezésekor is megvolt, az elsőfokú bíróság megítélése szerint a felperes bizonyítani nem tudta. **Zs.I.** tanú arról tudott beszámolni, hogy a felperesi ingatlanban a szekrény tetején látott egy összetekert gobelint, **K.K.** tanú megerősítette, hogy egy nem teljesített ügylet ellenében a felperes azt magával hozta, utóbbi tanú szerint a felbecsülhetetlen értékű szőnyeget a felperes a nappaliban összecsavarva tartotta. Életszerűtlennek minősítette az elsőfokú bíróság, hogy egy ilyen értékes vagyontárgyat egy olyan ingatlanban, ahol korábban már volt betörés, a szekrény tetején tart valaki, majd a betörést követően a legértékesebb vagyontárgyat feljelentése többszöri pontosítása ellenére is elmulasztja bejelenteni.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett nyomszakértői szakvélemény alapján megállapította, hogy a behatolás az ajtólap síkjából feltételezhetően több mint 1 mm-rel kiálló hengerzárbetét kettőtörésével történt, amiből következtethetően a zárszerkezet nem volt törés ellen védett, minek folytán a biztosító a mentesülését sikerrel bizonyította.

Miután a felperes arra hivatkozott, hogy a biztosító képviselője az ajánlat felvételekor a családi ház védetségét megfelelőnek találta, az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy a Ptk.205.§ (4) bekezdése *(a szerződéskötéskor hatályos számozás szerint helyesen a Ptk. 205.§ (3) bekezdése)* szerinti együttműködési kötelezettségüket miként teljesítették a felek, a felperes a Ptk.540.§ (1) és (3) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel megfelelő adatokat közölt-e, ennek megfelelő volt-e a mechanikai védelem, az alperes adott-e teljes körű tájékoztatást a helytállási kötelezettség feltételéül szabott biztonságtechnikai követelményekről. Megállapította, hogy az ajánlattételkor a felperes a védelmi szint körében aláírásával azt a nyilatkozatot tette magáévá, hogy az összes bejárat ajtón lévő zár törés ellen védett. Ez a nyilatkozat tartalmazta, hogy a betöréses lopásból eredő károk térítéséhez kapcsolódó *káridőponti* védetségű kategória megállapítását a betöréses lopás záradék 2. számú melléklete alapján végzi a biztosító, utalva arra, hogy a védetségű szintnek a káridőpontban kell megfelelőnek lennie. A biztosításközvetítő tanú úgy nyilatkozott, hogy minden esetben tájékoztatást ad a védetségű követelményekről, azok mibenlétéről; általában ellenőrizni szokta a biztosítani kívánt épület védetségét, de hogy a felperesi ajánlat esetében ezt konkrétan megtette-e, erre nem emlékezett.

Nem volt tehát feltárható olyan körülmény, mely a betörés módja folytán nyilvánvalóvá vált védetségű hiányosság elutasítást megalapozó jelentőségét lerontotta volna.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, az elsőfokú ítélet megváltoztatása, az abban foglalt marasztalás 3.800.000 forinttal történő felemelése érdekében. Az első biztosítási esemény kapcsán a 64, illetve 68 pár cipő-szandál mennyiségből **20** pár

olasz cipő-szandál 100.000 forint értékével, a második biztosítási esemény kapcsán a lakásból elvitt gobelin 3.700.000 forint értékével kérte felemelni a kártérítés összegét. A lábbelik kapcsán arra hivatkozott, hogy a fellebbezéssel érintett mennyiség lehetett az alperes használatában. Vitatta az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy a bejáratí ajtózárr nem volt zártörés ellen védett; a védettségről a biztosító üzletkötője meg is győződhetett, míg a hengerzártörésben az elkövetőket a hengerzár anyaghibája is segíthette. Nem értett egyet azzal, hogy a gobelin birtokban tartását a káresemény időpontjában nem tudta a felperes bizonyítani, mivel két tanú állította, hogy az a felperes birtokában a szekrény tetején volt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a rendelkezésre álló bizonyítékokat azok egybevetésével okszerűen mérlegelte, az elsőfokú bíróság által levont következtetésekkel a másodfokú bíróság is maradéktalanul egyetért.

A fellebbezéssel érintett ténykérdések közül elsődlegesen annak volt jelentősége, hogy a XVII. századi gobelin a betöréses lopás során eltulajdonított biztosított ingóságok között volt-e. Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a megállapításra, hogy ezt a felperes nem tudta bizonyítani, mivel a feltárt ellentmondások mellett nem lehetett kétséget kizáróan következtetni arra, hogy az I. vagyoncsoport biztosítási összegét kimerítő értékben megjelölt vagyontárgy ténylegesen a betöréskor is a biztosított ingatlanban volt; a bizonyítatlanság pedig a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján a bizonyításra köteles, de azzal sikertelenül próbálkozó felperest terheli.

Miután a második biztosítási esemény kapcsán a fellebbezés csak ezen vagyontárgyat érintette, a bizonyítatlanság okán nem maradt jelentősége annak, hogy egyebekben a védettségi szint megfelelő volt-e, a védettségi szintre, a behatolás mikéntjére figyelemmel a biztosítót teljesítési kötelezettség terhelte-e, miután a gobelin vonatkozásában az utóbbi fennállása esetén sem lehetett volna a fellebbezési kérelemnek eleget tenni.

Az első biztosítási esemény kapcsán a peres felek között ténybeli vita lényegében nem maradt, a fellebbezés csak értelmezési kérdést érintett. A fellebbezésében a felperes már nem a teljes eltulajdonított cipő- és szandálmennyiségre, hanem azok egy részére tartotta fenn a biztosítási szolgáltatás iránti igényét, redukálva ezzel azt a mennyiséget, mely a kereskedelmi minősítést megalapozta. Ezzel a módszerrel azonban az ingócsoport jellege nem változtatható meg. A megjelölt ingóságok, cipők és szandálok együttesen alkottak kereskedelmi mennyiséget, ebből azonban nem következik, hogy részleteiben tekintve ugyanezek az ingóságok már háztartásinak minősülnének, így ebben a részében sem volt teljesíthető a felperes fellebbezése.

A másodfokú bíróság a fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdésének első fordulata alapján, a Pp.254.§ (3) bekezdésére utalással is helybenhagyta.

A pervesztes felperes személyes költségmentességben részesült, így a feljegyzett fellebbezési illetéket a Kmr.14.§ alapján az állam viseli.

A Pp.86.§ (3) bekezdése szerint azonban a költségmentesség az ellenfél javára megítélhető perköltséget nem érinti, így a felperesnek meg kell fizetnie a pernyertes alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét, mely az alperes jogi képviselő 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és 4/A.§-a alapján megállapított mértékű ügyvédi díjából áll.

P é c s , 2013. május 9.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, dr. Vogycska Petra s.k. bíró